

Posudek bakalářské práce

Anna Malinová a operace Anthropoid

Veronika Bulínová

Veronika Bulínová si za téma bakalářské práce zvolila životní osud Anny Malinové, spolupracovnice parašutistického výsadku Anthropoid a přítelkyně parašutisty Josefa Gabčíka. Svoji práci rozdělila do dvou částí. Tři čtvrtiny práce orientuje na popis příprav a působení výsadku v protektorátu Čechy a Morava. Tato část je víceméně kompilací editovaných pramenů a vydaných publikací k tématu. Silnou stránkou je logická výstavba práce a vhodně zvolené citace z dobových dokumentů. Naopak slabinou je užití kompilace již vydaných pramenů ve většině textu. Autorka rozdělila pro orientaci jednotlivé kapitoly s názvy „Skupina Anthropoid“, „Atentát“, „Události po atentátu“, „Nacistická odvěta atentátu“. Tato část práce víceméně shrnuje známá fakta a je proto nutné na ni pohlížet jako na úvod do samotného řešení výzkumného záměru. Tím byla osobnost Anny Malinové a její motivace k pomoci operaci Anthropoid.

S ohledem na nedostatek pramenů tvoří jádro bakalářské práce dvanáctistránkový prosopografický rozbor života jedné z řady žen zapojených do struktury českého odboje. V této části autorka využila svého badatelského úsilí v Národním archivu, Státním okresním archivu v Klatovech, Archivu města Nalžovské Hory nebo Státního oblastního archivu v Plzni. Použila také metodu oral history s pozůstalou dcerou Anny Malinové. Vhodné zasazení životního příběhu mladé vdovy do událostí atentátu na R. Heydricha a teroru odplaty po jeho smrti v červnu 1942 odkazuje na krutost nacistického režimu, dopady na rodinné příslušníky a do dnešního dne trvajících vyrovnání s následky nacistické okupace.

Ve výběru užití literatury nalezneme publikace odborné, populárně-naučné a biografické romány, z čehož pramení některé v práci prezentované tradované mýty. Publikováním neověřených informací se do bakalářské práce projektovaly nepravdivé informace, což není vinou autorky, ale ukazuje to na promísení faktů a domněnek, které s sebou téma atentátu na Reinharda Heydricha přineslo do širší veřejnosti. Ve svém souhrnu jde o skutečnosti marginálního významu, které však silně rezonují v médiích. Například mezi takové patří tvrzení, že „posledním popraveným tzv. heydrichiády byl František Pecháček, 3. února 1944.“, což obsahuje první poznámka celé práce. Posledním dnes známým byl František Tyc, spolupracovník skupiny Silver A, kterého zastřelil dozorce Štefan Rojko 10. června 1944 v Malé pevnosti Terežín. Orientace autorky na zavraždění v Mauthausenu 24. října 1942 je logická v případě osudu Anny Malinové, avšak z úvodu vyplývá, že se jedná o konečný výčet popravených. Tragičnost výsadků spočívala v tom, že jejich civilní spolupracovníci umírali na popravištích v protektorátu, ale také v Osvětimi, nebo byli deportováni do koncentračních táborů Flossenbürg, Buchenwald a na další místa, tedy nikoliv jen do Mauthausenu.

Práce ojediněle trpí jazykovými nedostatky, které nemají na vyznění práce vliv. Pro obhajobu jsou splněny všechny požadavky kladené na rozsah, strukturu, potřebný poznámkový aparát, využití prameny a seznam literatury.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm velmi dobře.

PhDr. Vojtěch Kyncl, Ph.D.

Historický ústav AV ČR, v. v. i.